

SCHOOLPLEIN

Senna Pauli

PERSONAGES

Jip

Sasha

Anne

Ruby

Lola

Vierdegroeper 1

Vierdegroeper 2

Vierdegroeper 3

De Moeder

De Juf

De Klas

1.

- JIP *(naar publiek)* Ik ben vier jaar en vijf uur oud.
Vandaag ga ik voor het eerst naar school.
Ik houd mama's hand vast.
- DE MOEDER Je gaat zoveel vrienden maken.
Jeweetwel Bernadette?
Die ken ik al vanaf de kleuterklas.
- JIP *(naar publiek)* Ik weet wel wie Bernadette is.
Ze is mama's beste vriendin.
Ik vind haar stom.
Bernadette neemt mijn tekeningen nooit mee naar huis.
- DE MOEDER Kijk, de juf.
Hierzo!
Herinner je je mij nog?
Wij hebben elkaar gezien bij de rondleiding.
- DE JUF U.
Jij mag u zeggen.
- DE MOEDER U, sorry.
- DE JUF De moeder van Jip, toch?
Ik ben nog niet aan je mailtjes toegekomen.
- DE MOEDER Het waren er misschien wat veel.
- DE JUF Vijfentwintig.
- DE MOEDER Echt waar? Zoveel?
- DE JUF Ik heb ook weekend.
- DE MOEDER Nee, begrijpelijk.
Totaal logisch.
- DE JUF Dan moet dit Jip zijn!
- JIP *(naar publiek)* Ik steek mijn hand uit zoals we dat thuis geoefend hebben.
- DE JUF Wat een manieren.
Ouderwets opgevoed?
- DE MOEDER Beleefdheid is van alle tijden.
- DE JUF En zo is het.
Kom je mee Jip?
- JIP *(naar publiek)* Ik houd mama's hand steviger vast.
En ik denk:

DE KLAS Niet loslaten.
Niet loslaten.
Niet loslaten.

DE MOEDER Jip?

JIP *(naar publiek)* En dan toch.
Als een sticker op een stickervel.
Het allerduurste stickervel.
Zo een die je voor je verjaardag vraagt.
Zo'n zachte,
aaibare,
met kleine haartjes,
sticker.
En dan toch,
laat ze los.

DE MOEDER Ik zwaai zo nog even naar je.

JIP *(naar publiek)* Dat doet ze ook.
Buiten.
Maar ik kan haar bijna niet zien.
Alleen een hoofd.
Er staan allemaal andere moeders in de weg.
En ik denk:

DE KLAS Blijf zwaaien.
Blijf zwaaien.
Blijf zwaaien.

JIP *(naar publiek)* En dan toch,
stopt ze met zwaaien.
Ze blaast nog een kus naar mij.
Maar die kan er dus niet door.
Want er zit een raam tussen.
Ik denk:

DE KLAS Ik wil naar huis.
Ik wil naar huis.
Ik wil naar huis.

JIP *(naar publiek)* Daar gaat ze.

DE KLAS Draai je om.
Draai je om.
Draai je om.

DE MOEDER Ik draai mij niet om.
Dat schijnt het beste te zijn voor je kind.

JIP Ik ben het daar hartgrondig mee oneens.

DE JUF Kom, we gaan punniken.

JIP Ik vouw mijn armen over elkaar.
Ik wil niet punniken.

DE KLAS Ik wil naar huis.
Ik wil naar huis.
Ik wil naar huis.
Ik wil nu –

2.

JIP *(naar publiek)* Ik ben vier jaar en zes uur oud.
En ik denk:

DE KLAS *(naar publiek)* Wat
is
het
groot.

JIP *(naar publiek)* En dat is het niet.
Niet echt.
Dit is niet het Prato della Valle.
Of het Tiananmenplein.
Het grootste plein van de wereld.
22 keer zo groot als de Dam in Amsterdam.
Zo groot,
dat de mensen zo klein zijn,
dat als je je duim en wijsvinger uitsteekt, ze er precies tussen
passen.
Als ik over tien jaar terugkom voor de reünie, zie ik hoe klein het
eigenlijk is.
Hoe klein ik eigenlijk was.
Hoeveel woorden ik niet kende.

DE KLAS *(naar publiek)* Gendernormen.
Groepsdynamica.
Giftige mannelijkheid.

JIP *(naar publiek)* De juf legt haar hand op mijn schouder.
Nu gaat ze het zeggen.
Dat ik naar huis mag.
Dat het een groot misverstand was.
Dat ik helemaal nog geen vier ben.
“O, drie.”
Dat ik nog een jaar moet wachten.
Wat een stomme fout, zeg.
Gelukkig staat de bakfiets al klaar.
Ik hoef er alleen maar in te klimmen.
En dan ga ik naar huis.
Boterhammen zonder korstjes eten.
Met gezichtjesworst.

DE JUF Jip.
Jij gaat zo voor het eerst buiten spelen.
Spannend hè.

JIP *(naar publiek)* Ik haal mijn schouders op.

DE JUF Je moet een paar dingen onthouden.
Ik zeg ze maar één keer.
Zie je die beestjes?
Die mag je niet opeten.
Dan krijg je wormpjes in je buik.
Zie je die hekken met pinnen?
Daar wil je niet in vallen.
Zie je die bomen?
Daar mag je niet in klimmen.
Die staan er alleen maar omdat de ouders/verzorgers geld in hebben gelegd voor groenvoorziening.
Bomen zijn goed voor de ontwikkeling van kinderen, zeggen ze.
Mensen met groen om zich heen leven langer.
En iedereen wil het langste leven voor hun kind!
Terwijl dat kind, dat moet eerst zorgen dat het deze dag doorkomt.
Het lijkt misschien groot, Jip.
Het schoolplein.
Maar het valt best mee.
Zal ik je een beetje moed geven?
Ik heb nog wel wat over denk ik.

JIP *(naar publiek)* Ik knik.

DE JUF Ga maar klaarstaan.
Drie, twee, één –

JIP *(naar publiek)* Een duwtje in mijn onderrug.
Zacht, maar ferm genoeg om mijn evenwicht te verliezen.

3.

LOLA Ze lijkt wel bevroren.

RUBY Annemaria Koekoek!

LOLA Sta jij ook te wachten?

JIP *(naar publiek)* Ik haal mijn schouders op.

RUBY Daar ben jij nog te klein voor hoor.
Het gangetje is alleen voor bovenbouwers.
Heb jij geen vrienden?

LOLA Dat kan je echt niet vragen!
Ben je nieuw?

JIP *(naar publiek)* Ik haal mijn schouders op.

RUBY Ze kan niet praten.

LOLA Ik ben Lola.

JIP Jip.

RUBY Ruby.

JIP *(naar publiek)* Ruby en Lola houden elkaars hand vast. Vingers verstrengeld, als de sliertjes bladerdeeg op mama's preitaart.

RUBY Waar kijk je naar?

JIP Niets.

LOLA Wij zijn gewoon vrienden.

RUBY Beste vrienden.

LOLA Allerbeste vrienden.

RUBY We hebben elkaars bloed geproefd.
Letterlijk.
Heb je dat weleens geprobeerd?

LOLA Maak dat kind niet bang.

RUBY Met een naald uit haar moeders naaikistje.
Je moet heel hard drukken.
Zo.

LOLA Het gangetje is vrij.

JIP *(naar publiek)* Het is het soort gangetje dat zo donker is, dat je er extra snel doorheen rent, en extra extra hard gilt.

RUBY Of wilde jij in het gangetje?

JIP Ik schud van nee.

RUBY Niet gluren hè.

JIP Ik doe een hand voor mijn ogen.

RUBY *(naar publiek)* Ik ben begonnen.

LOLA *(naar publiek)* Tijden het logeren gaf Ruby mij een zoen op mijn oorschelp.
Maakte me bijna doof.
Toen leek het mij wel logisch om haar op haar mond te kussen.

RUBY *(naar publiek)* Het had wel een aanloopje.
Een voorgeschiedenis.

LOLA *(naar publiek)* Iedere les vond ik een reden om iets in haar oor te
fluisteren.
En zij in het mijne.

RUBY *(naar publiek)* We zitten dan al wel in groep zeven,
toch zijn we nog te klein om te begrijpen wat dit is.

LOLA *(naar publiek)* Pas als ik op mijn zestiende in een kroeg beland,
waar je voeten aan de grond,
en je lippen aan een ander blijven plakken,
snap ik ineens wat dit was.
Dan heb ik er pas de woordenschat voor.

RUBY *(naar publiek)* Lesbisch.

LOLA Kijk nou.
Schattig.

RUBY Staat die kleuter nu toch te kijken?

JIP *(naar publiek)* Ik voel mijn wangen warm worden.
Ik begin te rennen.
Zo snel mogelijk.
Zo ver mogelijk.

DE KLAS Weg.
Weg.
Weg.

4.

DE KLAS AU.

JIP De voetbal wint het van mijn één meter lange lichaam.
Mijn twintig kilogram, genadeloos neergehaald.

ANNE Heeft de Juf het gezien?

SASHA Weet ik niet.

ANNE Als we haar niet aankijken, kan zij ons ook niet zien.

SASHA Dat is niet waar geloof ik.

DE JUF Anne! Sasha!

ANNE Plan B.

SASHA Wat is plan B?

ANNE Vluchten.

DE JUF Hier komen.

DE KLAS Weg.
Weg.
Weg.

ANNE We weten nog niet waarheen.

SASHA O ja.

ANNE Jouw huis?

SASHA Dan moeten we over het hek.

DE JUF Denk erom.

SASHA *(naar publiek)* De juf staat achter ons.

ANNE Zij lette niet op!

DE JUF Het is haar eerste dag.
In welke groep zitten jullie?

SASHA Drie.

DE JUF Ga maar gauw je excuses aanbieden.

JIP *(naar publiek)* Ik open mijn ogen.
Naast mij, een voetbal.
Ik lig op een voetbalveld.
Een echt voetbalveld.
Geen gras misschien.
Maar ik zie twee goals en een middenlijn.
Het is wel tien keer groter dan de parkeerplaats achter ons huis.
De parkeerplaats waar ik elke avond,
tijdens het achtuurjournaal,
de bal keihard tegen de garagedeur knal.

DE KLAS BAM.

JIP Nog een keer.

DE KLAS BAM.

JIP Nog een keer.

DE KLAS BAM.

JIP Nog een keer.

ANNE Sorry.

SASHA Sorry.

JIP *(naar publiek.)* Ik ben nog te jong om het verschil tussen een echte en een neppe sorry op te merken.

ANNE Mogen wij nu de bal terug?

JIP Wat doen jullie?

ANNE Toernooitje.

JIP Met wie?

SASHA De Vierdegroepers.

JIP Ik wil meedoen.

ANNE Wat zei je?

JIP Ik wil meedoen.

ANNE Volgende keer misschien.

JIP Ik kan keihard trappen.
BAM.

ANNE Straks val je weer.

JIP Kijk mijn knieën.
Nul korsten.

ANNE Verdacht.
Misschien ren je niet hard genoeg.

SASHA Kijk.
Wij zijn altijd met z'n tweeën.

ANNE Dreamteam.

SASHA Sorry.

ANNE Een derde past er gewoon niet bij.

VIERDEGROEPER 1 Anne, opschieten!

JIP *(naar publiek)* Vierdegroepers.

VIERDEGROEPER 2 Wij moeten jullie nog inmaken voordat de bel gaat.

VIERDEGROEPER 3 Verpletteren.

VIERDEGROEPER 2 Vermorzelen.

VIERDEGROEPER 3 Goeie.

JIP *(naar publiek)* Brede schouders.
Lange benen.
Harde stemmen.
Vooral die ene.
Die.

VIERDEGROEPER 1 Wat sta je nou te treuzelen?

JIP *(naar publiek)* Die gaat overal doorheen.

VIERDEGROEPER 1 Pak die bal af.

JIP *(naar publiek)* Maar niet door mij.

VIERDEGROEPER 1 Ben je nou bang voor een meisje?

JIP Ik heb nog helemaal niet laten zien wat ik kan.

5.

JIP *(naar publiek)* Nu komt het erop aan.
Mijn voet en de bal.
In perfecte harmonie.
Dat is het doel.

DE KLAS

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.

JIP *(naar publiek)* Doel niet behaald.

VIERDEGROEPER 2 Was dat het?
Geef hier.

DE KLAS

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.

VIERDEGROEPER 2 Nog een keer.

VIERDEGROEPER 3	Nee, nu ik.
DE KLAS	1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
VIERDEGROEPER 3	AU!
DE JUF	Tamar! Tijn! Niet vechten!
VIERDEGROEPER 3	Hij duwde mij.
VIERDEGROEPER 2	Jammer voor je.
JIP	<i>(naar publiek)</i> Poging twee.
DE KLAS	1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
LOLA	Waar ga jij heen?
RUBY	Die kleuter van net is aan het hooghouden. Kom!
JIP	<i>(naar publiek)</i> Dit is puur geluk. Ik ben thuis nooit verder gekomen dan twintig. Ik zit er helemaal in. Ik weet het nu nog niet, maar dit wordt een record. Een record dat de komende 100 jaar niet wordt gebroken.

Als ik van school ga, moet ik een handtekening zetten op deze bal.
Ik heb dan nog geen handtekening.
Dus ik verzin maar wat.
Ik neem mezelf voor dat ik die handtekening nog verander.
Maar dat doe ik nooit meer.

DE KLAS	90.
	91.
	92.
	93.
	94.
	95.
	96.
	97.
	98.
	99.
	100.

(De klas barst uit in luid gejuich.)

6.

VIERDEGROEPER 2	Die kleuter is nog beter dan jullie.
VIERDEGROEPER 3	Misschien kapen we haar wel.
SANNE	Jullie zijn al met z'n drieën. Dat is niet eerlijk. Jij bent echt goed.
ANNE	Voor een meisje.
SASHA	Ook voor een jongen.
ANNE	Eén rondje dan.
SASHA	En daarna nog één.
ANNE	Misschien.
SASHA	Vast en zeker.
VIERDEGROEPER 1	Groep drie tegen groep vier. Het is nu of nooit!
JIP	<i>(naar publiek)</i> Hij doet mij denken aan de mandarijnenman.
VIERDEGROEPER 1	Zoete mandarijnen!
JIP	<i>(naar publiek)</i> Waar je ook bent. Bij de vis. De groenten. De kaas.

VIERDEGROEPER 1 Zoete mandarijnen, euro'tje!

JIP *(naar publiek)* Overal kan je hem horen.
Mama zegt dat dat biologisch is.
Ik snap dat woord niet.

DE MOEDER Biologisch betekent:
dat hij een man is en daarom een lage stem heeft.
Maar je moet niet denken dat jij nu geen mandarijnenman kan worden.
Of mandarijnenvrouw.
Jij kan alles worden wat je wil.
Ja?

7.

SASHA Jip, ik sta vrij.

ANNE Paasje naar mij.

DE MOEDER Ja?

JIP Sasha, Sasha, hier!

DE MOEDER Hoor je mij?

JIP Ja-ha!

DE MOEDER Want ik las laatst een artikel.
En daar schrok ik best wel van.

SASHA Jip, ik sta vrij.

ANNE Paasje naar mij.

JIP Sasha, Sasha, hier!

DE MOEDER Over dat dat al op het schoolplein begint, met die rolpatronen.

SASHA Jip, ik sta vrij!

RUBY Een scherpe paas van Jip, onze nieuwe speler.
Recht voor de voeten van Sasha, de vedette.

DE MOEDER Het schoolplein!
Kun je het je voorstellen?
Het voetbalveld neemt de meeste plek in.
En daar spelen de jongens.

RUBY We zien de teleurstelling op het gezicht van Anne.
Die had de bal ook graag willen hebben.

DE MOEDER Die roepen elkaars namen.
Die namen worden het meest onthouden.

SASHA Jip! Jip!

DE MOEDER *(naar publiek)* De meisjes staan langs de kant van het veld.
Te kijken.
Te faciliteren.
Zo noemden ze het.
Faciliteren.

RUBY Nog een strakke paas van Jip naar Sasha.
Anne wordt weer overgeslagen.
Dat moet pijn doen.
Sasha breekt door.
Jip komt mee.

DE MOEDER *(naar publiek)* Zo leren ze al heel jong dat dat stukje naast het veld hun stukje is.
De jongens leren dat het voetbalveld helemaal van hen is.
Dat sijpelt dus in alles door.
Tot op de werkvloer.
Wist je dat de meeste vrouwen de hele dag achter hun bureau zitten en daar alleen weggaan om naar de wc te gaan?
Ze eten zelfs hun boterhammen achter hun computer op.
Terwijl mannen de hele dag rondlopen.
Overall even een praatje maken.

JIP Sasha, Sasha, ik sta vrij!

RUBY Van Sasha naar Jip.
Zou het ze dan toch gaan lukken?
Met een kleuter in het team?
Dat zou een blamage zijn!
Ongekend.

DE KLAS GOAL!

DE MOEDER *(naar publiek)* Ja, ik weet ook niet wat ik ervan moet geloven.
Het stond wel in zo'n feministisch tijdschrift.
Zo'n tandartstijdschrift.
Verschrikkelijk, de tandarts.
Ik moet weer een afspraak maken.

8.

JIP *(naar publiek)* Ik ren.
Mijn armen in de lucht alsof ik in een achtbaan zit.
Ik ren en ik voel -
twee armen.
Hier.

SASHA Bam.

JIP Bam.

SASHA Kom.

JIP Sasha pakt mijn hand.

SASHA Naar het bos.

ANNE Waar gaan jullie heen?

SASHA Dat zeggen we niet.

ANNE Wacht op mij.

JIP *(naar publiek)* Dat doen we niet.
Ik vind het wel zielig voor Anne maar ik wil Sasha's hand -

DE KLAS Niet loslaten.
Niet loslaten.
Niet loslaten.

JIP & LOLA Nooit meer loslaten.

LOLA Mijn ouders zijn niet thuis vanmiddag.
Ik heb de sleutel gekregen.

RUBY Ik kan niet.
Ik heb al met Sara afgesproken.

LOLA Ik wist niet dat jullie vriendinnen waren.
Wanneer spreken wij dan weer af?

RUBY Jeetje Lo.
Je moet mij niet gaan claimen.

LOLA Sorry.

RUBY Maakt niet uit.

LOLA *(naar publiek)* En ik denk:

DE KLAS Niet loslaten.
Niet loslaten.
Niet loslaten.

LOLA *(naar publiek)* En dan toch,
als een deken die van je afgetrokken wordt,
juist als je nog zo lekker ligt,
laat ze los.

9.

SASHA Welkom in het bos.

JIP *(naar publiek)* Het bos is één boom met gesnoeide takken.
Maar we doen alsof het een echt bos is.

Zo één waar je niet zomaar in durft te lopen.
Omdat je niet weet welk pad je moet volgen.

SASHA Jip, kijk!

JIP *(naar publiek)* Sasha staat op de laagste tak van de boom.

SASHA BAM.

JIP *(naar publiek)* Ik schud mijn hoofd.

SASHA Durf je niet?

JIP Jawel.

SASHA De juf ziet ons echt niet.

JIP *(naar publiek)* Sasha heeft gelijk.
De juf zit op een bankje tien meter verderop.
Ze scrolt vast langs merkkleding met hoge kortingen.
Ik pak Sasha's hand en trek mezelf omhoog.

SASHA Kijk, kijk!

JIP *(naar publiek)* Sasha wijst naar de grond.

SASHA Een konijn!

JIP *(naar publiek)* Ik wijs naar een tak.
Een eekhoorn!

SASHA Een spin!

JIP *(naar publiek)* Sasha wijst naar mijn schouder.

SASHA Houd je niet van spinnen?

JIP Ik moet nog een beetje aan ze wennen.

SASHA Het zijn mijn lievelingsdieren.
Aaraneae.
Zo heten ze eigenlijk.

JIP Aarana
Aranea.

SASHA Ze zijn heel aardig als je ze echt leert kennen.

JIP *(naar publiek)* Sasha slaat een arm om mijn schouder.
Ik verlies bijna mijn evenwicht, maar dat maakt mij niet uit.

ANNE Wat doen jullie hier?

JIP *(naar publiek)* Ik was Anne helemaal vergeten.
Ineens staat die ook op de tak.
Het is bij nader inzien toch niet zo'n dikke tak.

DE KLAS
Krieeeee.
Kraaaaaa.
Krieeeee.
KRAK.

JIP *(naar publiek)* Het was minder hoog dan we dachten.
Misschien dertig centimeter.
We hebben ons niet bezeerd.
Niemand hoeft naar het ziekenhuis.
Maar dat is niet aan ons te merken.
We huilen.
Steeds harder.
Om de ander te overtreffen.

DE JUF
Jip! Anne! Sasha!
Wat had ik gezegd over die boom?
We hadden nooit moeten investeren in groenvoorziening.

ANNE
Zij hoort hier niet.
Zij hoorde hier al de hele tijd niet.
Zij hoort daar.

JIP *(naar publiek)* Zijn vinger wijst naar de andere kant van het
voetbalveld.
Naar de meisjes.
Ze doen handklapspelletjes.

ANNE
Jij bent toch een meisje?

JIP
Weet ik niet.

ANNE
Dat weet je toch wel?
Je bent of een jongen of een meisje.

JIP *(naar publiek)* Ik weet het wel.
Ik ben een meisje.
Maar als ik dan voortaan daar moet gaan staan,
ben ik dat toch liever niet.

10.

RUBY
Wie doet er mee met Pakkertje?

SASHA
Ik.

ANNE
Ik.

JIP
Ik.

LOLA
Ik.

DE MOEDER	<p>Pakkertje. Dat kan eigenlijk echt niet meer, heb ik gelezen. Een te ruw spel, zeggen ze. Kinderen komen onder de blauwe plekken thuis. Nu is het verboden. Op sommige scholen. En als kinderen het toch doen, worden ze in de hoek van het schoolplein gezet.</p>
DE JUF	<p>Je hoeft je geen zorgen te maken. Daar gaat dit over. De mailtjes. De artikelen. Het te vroeg op school verschijnen.</p>
DE MOEDER	<p>Ik hield het niet meer uit thuis.</p>
DE JUF	<p>Het ging hartstikke goed vandaag. Jip voetbalt al mee met groep drie.</p>
DE MOEDER	<p>Dat verbaast mij niets. Onze garagedeur heeft al flink wat deuken opgelopen door haar. ... Pakkertje. Ik wilde altijd dat Johan mij zou pakken. Niet pakken. Niet pakken. Niet pakken, riep ik. Terwijl ik dacht:</p>
DE KLAS	<p>Pak me. Pak me. Pak me.</p>
DE MOEDER	<p>Het duurde niet lang. Onze verkering. Hij wilde de hele tijd kusjes. Ik wilde dat niet. Dus toen maakte ik het uit.</p>
DE JUF	<p>Klassiek verhaal.</p>
DE MOEDER	<p>Gebeurt dat vaker?</p>
DE JUF	<p>De hele tijd. Dan wordt het ineens te echt. Dan is het spel afgelopen.</p>
LOLA	<p>Gepakt!</p>
RUBY	<p>Gepakt!</p>

LOLA Zullen we nog even naar het gangetje?
Dan doen we wat gisteren bij GTST was.

RUBY Ik wil denk ik niet meer naar het gangetje.

LOLA *(naar publiek)* En ik denk:

DE KLAS Niet weglopen.
Niet weglopen.
Niet weglopen.

LOLA *(naar publiek)* En dan toch,
loopt ze weg.
Ik krijg een gevoel.
Ik ken het nog niet.
Ik ken alleen nog maar:
boos,
bang,
verdrietig.
Maar dit is dat allemaal tegelijk.
Later leer ik zinnen als:
alsof de grond onder mijn voeten verdween.
Of:
mijn hart zat in mijn keel.
Of:
ik schaamde me dood.
Ik ben de rare.
En zij zijn allemaal de normalen.
Omdat ik iets,
iets te graag wilde.
Iets dat ik niet hoorde te willen.
Ook al weet ik niet waarom.

ANNE Gepakt!

SASHA AU.

DE JUF Pakkertje is klaar!
Misschien heb je gelijk.
Misschien is dit spel niet meer van deze tijd.
Wat is er toch met jullie vandaag?

DE MOEDER Heeft iemand zich bezeerd?

SASHA Anne kneep mij.

ANNE Sasha deed mij ook pijn.

SASHA Niet waar.

DE JUF Waar dan, Anne?

ANNE Mijn hart.
Wij waren het dreamteam.

SASHA Dat zijn we nog steeds.
ANNE Weet ik niet.
SASHA Sorry.
ANNE Sorry.
DE JUF Dat gaat makkelijk.
ANNE Sorry Jip.
JIP Sorry.
DE MOEDER Zeg maar tot morgen.
ANNE Tot morgen!
SASHA Tot morgen!
DE MOEDER Ik zei toch dat je vrienden zou maken.

11.

JIP *(naar publiek)* Ik ben vier jaar en 17 uur oud.
Ik kan niet slapen.
Er zit een vraag in mijn hoofd.
Meestal zijn dat makkelijke vragen met makkelijke antwoorden.
Dan zijn ze zo weer weg.
Deze vraag is anders.
Deze vraag rent rondjes in mijn hoofd.
Snelle rondjes.
Steeds sneller.
Tot de vraag een flits is.
Zo fel dat ik mijn ogen niet meer kan dichthouden.
Mama?

DE MOEDER Ja, lieverd?

JIP Ben ik een jongen of een meisje?

DE MOEDER Wat denk je zelf?

JIP Een meisje.
Maar ik wil liever voetballen.

DE MOEDER Misschien ben je gewoon een stoer meisje.

JIP *(naar publiek)* Een stoer meisje.
Ik weet niet wat dat betekent.
Het klinkt als iets speciaals.
Een extra woord.
Als ze mij vragen wat ik ben.

“Ik ben een stoer meisje, zeg ik.”
Dan hoeven ze het niet meer te vragen.
Dan hoef ik geen klapselletjes te doen.
Dan kan ik gewoon voetballen.
De bal gewoon keihard in de goal trappen.
BAM.
Hoe vaker ik het ga zeggen.
Des te meer ga ik geloven dat ik niet hoef te zijn wat zij zien.
Dat ik kan zijn wat ik ben.
Ik hoef niet mee te doen.
Met het jongens-meisjes-spel.
Ik kan doen wat ik wil.
Ik kan alles zijn.
Ik ben vrij.
...
Alles zit er al in.
Alles wat je bent.
Iedereen ziet het.
Daar.
Op het schoolplein.
Het straalt ervan af.
Je doet je best om het niet te zijn.
Anders.
Maar je bent het toch.
Later kijk je terug.
En dan denk je:
dat was het moment.
Toen zag ik mezelf met jouw blik.
En jij jezelf door die van mij.
Toen werd ik mij bewust van alles wat ik was.
Wat ik nu nog ben.
Daar zag ik het voor het eerst.

EINDE